

ad § 3.

Ifølge Lovens 2—12—5 skulle Præsterne i Kjøbstæderne (foruden Tienden af Kjøbstad-jorden, see Loven 2—23—10) nyde Præstepenge 2 Gange om Aaret, som de hidindtil nydt have. Hvad Kjøbenhavn angaaer, er denne Forpligtelse nærmere bestemt ved Placat af 21de September 1814, men der er i længere Tid følt Trang til en Omordning af dette Forhold, uden hvilken det ikke lader sig gjøre at afhjælpe forfælskelige Ulemper ved de kirkelige Forhold i Kjøbenhavn. Et Forslag i denne Retning blev forelagt Rigsdagen i 12te Sessjon, see Anhang A. Sp. 809—816, men ikke bragt til Ende- lighed og er siden ikke paany fremkommet. Undertegnede Larsen havde vel ønsket ved nær- værende Leilighed at gjenoptage dette Forslag, der tillige omfattede de saakaldte Degne- og Klokkerpenge, som tilfalde de andre Kirke- betjente, men dog opgivet saadant, navnlig af Hensyn til den Modstand, som Udvalgets øvrige Medlemmer reiste imod, at der i dette Lov- forslag optages Bestimmelser, som vedkomme andre end geistlige Embedsmænd, og tillige for ikke at vidtløftiggjøre Sagens Behandling mere end nødvendigt. Ogsaa med Hensyn til adstil- lige andre Kjøbstæder haves enkelte nærmere Bestimmelser om Præstepengene, men det fore- kom Udvalget at være af Vigtighed, at For- holdene i saa Henseende i det Hele bleve nær- mere undersøgte og ordnede, for at Statskassen ogsaa fra Kjøbstæderne kan faae et passende Bidrag til Geistlighedens Lønning, og navnlig et Bidrag, der med Tiden kunde forhøjes, naar stigende Befolkning i Kjøbstæderne krævede An- sættelse af flere Præster. En lignende Stig- ning i Landsfoguene vil kun sjældnere indtræde og i saa Fald kunne imødegaaes med den Stigning af Tiendehjælpens Værdi, som der er Anledning til at vente. Udvalget er derfor i det Hele enigt om for Tiden at indskrænke sig til at udtale den almindelige Sætning i § 3, at Præstepengene skulle afløses af faste Bidrag fra Kjøbstadcommunerne.

ad § 4.

Statskassens Forpligtelse til at lønne geist- lige Embedsmænd paa ethvert Sted bør først indtræde efterhaanden, som Baldene blive ledige,

og fra den Tid af, da deres Indtægter indflyde i Statskassen, hvilket saaledes, hvad Kjøbstad- kaldene angaaer, vil lede til, at Loven paa dem først kan komme til Anvendelse, naar § 3 er bragt til Udførelse.

ad § 5.

Udvalgets Fleertal (Alberti, Vat, Han- sen, Høgsbro, Jensen, C. Larsen, K. Pedersen, Termansen) formener, at Bis- kopperne ikke bør lønnes højere end Amtmæn- dene, ifølge Lov af 19de Februar 1861 § 9.

Et Mindretal (Vat, Sjørgensen og S. Pedersen) foreslaaer en yderligere Redfættelse saaledes, at Begyndelseslønnen for Sjællands Biskop bliver 3,000 Rd. stigende til 3,600 Rd., og saaledes, at de øvrige Biskopers Løn kun kan stige til 3,200 Rd.

Udvalgets øvrige Medlemmer fastholde det oprindelige Forslags Bestimmelser, der kun af- vige fra Fleertallets med Hensyn til Begyn- delseslønnen for Biskopperne udenfor Sjælland.

Hele Udvalget antager, at haade Stats- kassen og Biskopperne ville være bedst tjente med, at Bispegaardene og deres Forditilliggende bort- sælges, idet disse fordeelagtigere kunne benyttes af Andre. K. Jensen formener, at saadant Salg ubetinget bør finde Sted, medens Ud- valgets øvrige Medlemmer holde for, at Sal- get dog bør være afhængigt af, at der er Lei- lighed for Biskopperne til paa anden Maade at skaffe sig en passende Bolig, og Plads til Be- spearkivet, og at der er Udsigt til et fordeel- agtigt Salg.

Et Mindretal (Bærtelsen, Hansen, Jensen og C. Larsen) foreslaaer, at de nu- værende Bispeembeder inddrages, og at ligeledes Provsteembederne bortfalde, og at derimod de nu Biskopperne og Provsterne paahvilende geistlige Forretninger og Tilsynsforretninger amtsviis overdrages til en af Amtets Præster, der benævnes Biskop.

Udvalgets Fleertal kan ikke tiltræde dette Forslag, der gaaer langt videre ind i Ordningen af de geistlige Bestyrelsesforhold, end der er